

til Forpleiningskorpsets Personale, og det kan jo ikke negtes, at de Omstændigheder, under hvilke dette skal virke, kunne blive overordentlig vanskelige, da dets Medlemmer altid ere udsatte for en Kritik, som man i Almindelighed forud kan sige er uretfærdig. En saadan Kritik er det ofte meget byrdefuldt for Intendanturpersonalet at udsætte sig for, og jeg tror, at det altid vil hidrage til, at Tjenesten gaar bedre, naar Embedsmændene saavel i Intendanturkorpset som i Baabnene i enhver Henseende ere stillede lige og betragte hinanden fuldstændig som Kammerater. Naar det ærede Medlem endvidere anførte, at det vel havde sin Rigtighed, naar jeg sagde, at man i flere Lande nu tilfugtede at give Forpleiningskorpset en militær Organisation, men at dette kun indskrænke sig til, at det fik et militært Snit og Rang, saa er det ikke ganske Tilfældet, tværtimod, man tilfugter vistnok at stille Forpleiningskorpsets Personale fuldstændig lige med Officererne af Baabnene, hvis det ikke allerede er stillet saaledes iforveien, hvad der er Tilfældet de fleste Steder. I den tydske Hær gaa Bestræbelserne i det Væsentligste endnu kun ud paa at give det Officersrang; men der er det Særegne ved den tydske Hær, at der ikke ansættes Nogen i Forpleiningskorpset, som ikke er Officer, om han ogsaa kun er det i Landeværnet. Dette giver allerede Anledning til, at Forholdet imellem Forpleiningskorpsets Personale og Hæren bliver betydelig bedre; thi selv om de kun ere Landeværnsofficerer, erkjendes de dog altid for at være Medlemmer af den samme Hær.

Sad: Da jeg i alt Væsentligt er enig med de to ærede Medlemmer for Randers (N. P. Jensen) og Kjøbenhavns Bøie Valgkreds (Eversmoes), som have udtalt sig med Hensyn til dette Lovforslag, skal jeg ikke forbyde mig videre dertil; men, da jeg ikke kjender saa ganske lidt til Administrationen i Krigsministeriet, efterdi jeg i en Række af Aar har været ansat der, har jeg troet, at det dog kunde være rigtigt, at jeg for mit Bedkommende udtalte, at jeg anser det for en overordentlig stor Feil, at man, da man ordnede Intendanturkorpset i sin Tid, skilte det fra Administrationen i Krigsministeriet. Jeg indser ikke, at der kan være Noget at indvende imod, at man giver baade Administrationen i Krigsministeriet og i Forpleiningskorpset en militær Organisation; men der er efter min Mening ganske overordentlig Meget at indvende imod, at man organiserer det samlet som et Korps, hvad enten man saa talder dets Personale Oberster, Oberstlieutenanter, Kapitainer, Lieutenanter eller hvilke andre Navne man nu vil give den. Det kan vel nok være, — i saa Henseende kan jeg slutte mig til den høitæredede Krigsminister —, at det, at man organiserer Korpset under militære Former og under militære Navne, kan have sin Betydning, og det

kan jeg ogsaa gjerne gaa med til; men jeg kan ikke Andet end understøtte dem, der her tale for, at man skal organisere Ministeriet sammen med Forpleiningskorpset.

N. P. Jensen: Ligeoverfor den Henvi-
ning, der er kommen til, hvorledes disse Forhold ere ordnede i Udlandet, tror jeg efter det Kjendskab, jeg har til fremmede Hæres Organisation, at turde udtale, at der neppe er mere end to Hæere, hvor noget Lignende er naaet eller tilfugtet, nemlig i den hollandske og schweiziske Hær. Men der er den ganske særlige Ordning i disse Hæere, at Generalinspektørerne for Baabnene have Sæde i Krigsministeriet. Vil man derfor henvise til disse Lande, maatte man gennemføre Ordningen i Et og Alt; men saa skal Chefen for Forpleiningskorpset ind i Krigsministeriet, og saa skulle alle Generalinspektørerne for Baabnene have deres Sæde sammesteds; men det er jo noget helt Andet, end her er foreslaaet. Noget særligt Forpleiningskorps, som er stillet fuldstændig udenfor Krigsbestyrelsen, tror jeg ikke findes i nogen Hær.

Krigsministeren (Kauffmann): Den sidste ærede Taler kan ganske vist have Ret deri, at der ikke i nogen anden Hær findes en bestemt Udskillelse af Intendanturkorpset fra Krigsbestyrelsen, men det forekommer mig at være et Punkt af saare ringe Betydning, thi det har vist sig, at Tjenesten gaar udmærket for Dieblirket, og at der aldeles ikke er Noget at udsætte paa Forholdene, som de ere, hvorfor jeg ogsaa villig erkjender, at den ene Maade kan være brugelig ligesaa vel som den anden. Det er et Spørgsmaal, som ikke er af saa stor Bigtighed. Endvidere kan det ærede Medlem have Ret i, at i Holland og Schweiz komme Intendanturkorpsets Organisation den foreslaaede nærmest; men hvad Hovedspørgsmaalet her angaar, nemlig hvorvidt man skal give vort Intendanturkorps en militær Organisation eller mere militær Organisation end for Dieblirket, da er det jo Noget, som er Tilfældet næsten overalt. Det er undtagelsesvis i enkelte Hæere, at den er af en civil-militær Natur som hos os for Dieblirket.

Thomsen: Det Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket jeg før reiste Tvivl, var ikke om, hvorvidt det var hensigtsmæssigt at henlægge Forpleiningskorpset i og for sig under Krigsministeriet. Man kan faae en forstandig Ordning ved at henlægge det som en Del af Krigsministeriet, og man kan faae en forstandig Ordning uden at gjøre det, ligesaa vist som man kan faae en forstandig Ordning af Artilleri- og Ingenieurforholdene enten ved at henlægge Artillerichefens eller Ingenieurchefens Forretninger under selve Ministeriet. Men det Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket jeg reiste Tvivl, var, hvorvidt det var hensigtsmæssigt, om man nu, efter at man i 1868 havde ved Lov